

बिन्दुको महत्त्व

आज भाग्य विधाता बाबा सर्व भाग्यवान बच्चाहरू सँग मिल्न आउनु भएको छ। भाग्य विधाता बाबाले सबै बच्चाहरूलाई भाग्य बनाउने अति सहज विधि बताइरहनु भएको छ। केवल बिन्दुको हिसाबलाई जान। बिन्दुको हिसाब सबै भन्दा सहज छ। बिन्दुको महत्त्वलाई जान्यौ र महान बन्यौ। सबै भन्दा सहज र महत्त्व भएको बिन्दुको हिसाब सबैले राम्रो सँग जान्यौ नि! बिन्दु भन्नु र बिन्दु बन्नु। बिन्दु बनेर बिन्दु बाबालाई याद गर्नु छ। बिन्दु थियौ र अब बिन्दु स्थितिमा स्थित भएर बिन्दु बाबा समान बनेर मिलन मनाउनु छ। यसलाई मिलन मनाउने युग, उड्ती कलाको युग भनिन्छ। ब्राह्मण जीवन हो नै मिल्न र मनाउनको लागि। यही विधिद्वारा सदा कर्म गर्दै कर्महरूको बन्धनबाट मुक्त कर्मातीत स्थितिको अनुभव गछौं। कर्मको बन्धनमा आउँदैनौ, सदा बाबाको सर्व सम्बन्धमा रहन्छौ। गराउनेवाला बाबाले निमित्त बनाएर गराइरहनु भएको छ। त्यसैले स्वयं साक्षी बन्यौ। यस सम्बन्धको स्मृतिले बन्धनमुक्त बनाइदिन्छ। जहाँ सम्बन्धले गछौं त्यहाँ बन्धन हुँदैन। मैले गरेँ, यस्तो सोच्यौ भने सम्बन्ध भुल्छौ र बन्धन बन्छ। संगमयुग बन्धन-मुक्त, सर्व सम्बन्ध युक्त, जीवनमुक्त स्थितिको अनुभवको युग हो। त्यसैले जाँच गर– सम्बन्धमा रहन्छौ वा बन्धनमा आउँछौ? सम्बन्धमा स्नेहको कारणले प्राप्ति हुन्छ, बन्धनमा खिचातानी र तनावको कारणले दुःख र अशान्तिको हलचल हुन्छ त्यसैले बाबाले बिन्दुको सहज हिसाब सिकाउनु भयो त्यसैले देहको बन्धन पनि समाप्त भयो। देह तिम्रो होइन। बाबालाई दियौ त्यसैले बाबाको भयो। अब तिम्रो निजी बन्धन, मेरो शरीर अथवा मेरो देह– यो बन्धन समाप्त भयो। मेरो देह भन्छौ र? तिम्रो अधिकार छ? दिएको वस्तुमाथि तिम्रो अधिकार कसरी भयो? दिइसक्यौ वा राखेका छौ? भन्ने तिम्रो र मान्ने मेरो, यस्तो छैन नि!

जब तिम्रो भन्यौ तब मेरो-पनको बन्धन समाप्त भयो। यो हदको मेरो– यही मोहको धागो हो। धागो भन, साङ्गो भन, डोरी भन– यिनले बन्धनमा बाँध्छन्। जब सबैथोक हजुरको हो भनेर सम्बन्ध जोड्यौ भने बन्धन समाप्त भएर सम्बन्ध बन्छ। कुनै पनि प्रकारको बन्धन चाहे देहको, स्वभावको, संस्कारको, मनको झुकावको... छ भने यस्तो बन्धनले सिद्ध गर्छ– बाबासँगको सर्व सम्बन्धमा, सदाको सम्बन्धमा कमजोरी छ। कति बच्चाहरू सदा र सर्व सम्बन्धमा बन्धन मुक्त रहन्छन् र कति बच्चाहरू समय प्रमाण मतलबले सम्बन्ध जोड्छन्, त्यसैले ब्राह्मण जीवनको अलौकिक रूहानी मजा पाउनबाट बञ्चित रहन्छन्। न स्वयं स्वयं देखि सन्तुष्ट रहन्छन् न अरू देखि सन्तुष्टताको आशीर्वाद लिन सक्छन्। ब्राह्मण जीवन श्रेष्ठ सम्बन्धको जीवन हो, बाबा र सर्व ब्राह्मण परिवारको आशीर्वाद लिने जीवन हो। आशीर्वाद अर्थात् शुभ भावनाहरू, शुभ कामनाहरू। तिमी ब्राह्मणहरूको जन्म नै बापदादाको आशीर्वाद भन, वरदान भन– यही आधारले भएको हो। बाबाले भन्नु भयो– तिमी भाग्यवान श्रेष्ठ आत्मा हौ, यही स्मृति रूपी आशीर्वाद वा वरदानले शुभ भवना, शुभ कामनाले तिमी ब्राह्मणहरूको जयाँ जीवन, नयाँ जन्म भएको हो। सदा आशीर्वाद लिँदै जाऊ। यही संगमयुगको विशेषता हो। तर यी सबैको आधार सर्वश्रेष्ठ सम्बन्ध हो। सम्बन्धले मेरो-मेरोको साङ्गोलाई, बन्धनलाई सेकेन्डमा समाप्त गरिदिन्छ। सम्बन्धको पहिलो स्वरूप त्यो नै सहज कुरा को– बाबा पनि बिन्दु, म पनि बिन्दु र सर्व आत्माहरू पनि बिन्दु। त्यसैले बिन्दुको नै हिसाब भयो नि। यही बिन्दुमा ज्ञानको सिन्धु समाहित भएको छ। दुनियाँको हिसाबमा पनि बिन्दुले १० लाई १०० बनाइदिन्छ र

२०७५ पौष १५ आइतबार ३०-१२-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज २-०४-८४ मधुबन
१०० लाई हजार बनाइदिन्छ। बिन्दु बढाउँदै जाऊ र संख्या बढ्दै जान्छ। त्यसैले महत्त्व कसको भयो?
बिन्दुको भयो नि। त्यस्तै ब्राह्मण जीवनमा सर्व प्राप्तिको आधार बिन्दु हो।

अनपढले पनि बिन्दुलाई सजिलै बुझ्न सक्छ नि। कोही जतिसुकै व्यस्त होस्, तन्दुरुस्त नहोस्, बुद्धि कमजोर होस् तर पनि बिन्दुको हिसाब सबैले बुझ्न सक्छन्। माताहरू पनि हिसाबमा त होशियार छौ नि। त्यसैले बिन्दुको हिसाब सदा याद रहोस्। अच्छा।

सबै स्थानबाट आफ्नो प्यारो घरमा पुग्यौ। बापदादाले पनि सबै बच्चाहरूलाई आफ्नो भाग्य बनाउने बधाई दिनु हुन्छ। आफ्नो घरमा आएका छौ। यही आफ्नो घर, दाताको घर हो। आफ्नो घर आत्मा र शरीरलाई आराम दिने घर हो। आराम मिलिरहेको छ नि! डबल प्राप्ति छ। आराम पनि मिल्छ र राम पनि मिल्नु हुन्छ। त्यसैले डबल प्राप्ति भयो नि! बाबाको घरका बच्चाहरू श्रृङ्गार हुन्। बापदादाले घरका श्रृङ्गार बच्चाहरूलाई हेरिरहनु भएको छ। अच्छा—

सदा सर्व सम्बन्धद्वारा बन्धनमुक्त कर्मातीत स्थितिको अनुभव गर्ने, सदा बिन्दुको महत्त्वलाई जानेर महान बन्ने, सदा सर्व आत्माहरूद्वारा सन्तुष्टताको शुभ भावना, शुभ कामनाको आशीर्वाद लिने, सर्वलाई यस्तै आशीर्वाद दिने, सदा स्वयंलाई साक्षी सम्झेर निमित्त भावले कर्म गर्ने, यस्ता सदा अलौकिक रूहानी मौज मनाउने, सदा मजाको जीवनमा रहने, बोझलाई समाप्त गर्ने, यस्ता सदाका भाग्यवान आत्माहरूलाई भाग्य विधाता बाबाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

दादीजीहरू सँगः— समय तीव्र गतिले गइरहेको छ। जसरी समय तीव्रगतिले गइरहेको छ, त्यसरी सर्व ब्राह्मणहरू तीव्रगतिले उड्छौ? त्यति हल्का डबल लाइट बनेका छौ? अब विशेष उडाउने सेवा छ। त्यसरी उडाउँछौ? कुन विधिले सबैलाई उडाउनु छ? क्लास सुन्दा-सुन्दा क्लास गराउनेवाला बन्यौ। जुन पनि विषय तिमीहरूले सुरु गर्छौ त्यो भन्दा पहिला त्यो विषयको प्वाइन्टहरू सबै सँग होला। तर कुनचाहिँ विधिले उडाउने, त्यसको योजना बनाएका छौ? अहिले विधि चाहिएको छ हल्का बनाउने। बोझले नै तलमाथि ल्याउँछ। कसैलाई कुनै बोझ छ, कसैलाई कुनै बोझ छ। चाहे स्वयंको संस्कारको बोझ होस्, चाहे संगठनको... तर बोझले उड्न दिँदैन। अहिले कोही उडे पनि अर्काको बलले उड्छन्। जसरी खिलौना हुन्छ त्यसलाई उडाउँछन् अनि के हुन्छ? उडेर तल आउँछ। उड्छ अवश्य तर सदा उड्दैन। अहिले जब सर्व ब्राह्मण आत्माहरू उड्ने छन् तब अरू आत्माहरूलाई उडाएर बाबाको नजिक पुर्‍याउन सक्ने छौ। अब उडाउने र उड्ने सिवाय अरू कुनै विधि छैन। उड्ने गति नै विधि हो। कार्य कति छ र समय कति छ?

अहिले कम्तिमा ९ लाख ब्राह्मण त चाहिन्छ। त्यसो त संख्या धेरै हुन्छ तर सारा विश्वमा राज्य गर्छौ भने कम्तिमा ९ लाख त हुनु पर्‍यो। समय प्रमाण श्रेष्ठ विधि हुनु पर्छ। श्रेष्ठ विधि हो नै उडाउने विधि। त्यसको योजना बनाऊ। स-साना संगठन तयार गर। कति वर्ष अव्यक्त पार्टको पनि भयो। साकार पालना, अव्यक्त पालना गरेर कति समय बित्यो? अब केही नवीनता गर्नु छ। योजना बनाऊ। अब उड्ने र तल आउने चक्र त पूरा होस्। ८४ जन्म छ, ८४ को चक्रको गायन छ। त्यसैले ८४ मा जब यो चक्र पूरा हुन्छ, तब स्वदर्शन चक्रले दूरबाट आत्माहरूलाई समीप ल्याउने छ। यादगारमा के देखाउँछन्? एक ठाउँमा बसेर चक्र पठाउँछन् र त्यो स्वदर्शन चक्रले आत्माहरूलाई स्वयं नै समीप ल्याउँछ। स्वयं जाँदैनन् चक्र चलाउँछन्।

२०७५ पौष १५ आइतबार ३०-१२-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज २-०४-८४ मधुबन
पहिला यो चक्र पूरा होस् तब स्वदर्शन चक्र चल्ने छ। त्यसैले अहिले ८४ मा यस्तो विधि अपनाऊ जसले
सबै हदको चक्र समाप्त होस्, यस्तै सोचेका छौ नि? अच्छा।

टिचरहरू सँग:- टीचरहरू त हुन् नै उड्ती कलावाला! निमित्त बन्नु- यही उड्ती कलाको साधन हो।
निमित्त बनेका छौ र ड्रामा अनुसार उड्तीकलाको साधन मिलेको छ। यही विधिद्वारा सदा सिद्धि प्राप्त गर्ने
श्रेष्ठ आत्मा हौ। निमित्त बन्नु नै लिफ्ट हो। त्यसैले लिफ्टद्वारा सेकेण्डमा पुग्ने उड्ती कलावाला भयौ। चढ्ती
कलावाला होइनौ, हल्लिनेवाला होइनौ। हल्लाउनेहरूबाट बचाउनेवाला हौ। आगोको असरमा
आउनेवाला होइनौ, आगो निभाउनेवाला हौ। त्यसैले निमित्तको विधिद्वारा सिद्धि प्राप्त गर। टीचरको अर्थ
नै हो निमित्त भाव। यही निमित्त भावले नै सर्व फलको प्राप्ति स्वतः गराउँछ। अच्छा।

अव्यक्त महावाक्य- कर्मबन्धन मुक्त कर्मातीत, विदेही बन

विदेही अथवा कर्मातीत स्थितिको अनुभव गर्नको लागि हदको मेरो-मेरोको देह-अभिमानबाट मुक्त बन।
लौकिक र अलौकिक, कर्म र सम्बन्ध दुवैमा स्वार्थ भाव देखि मुक्त बन। पछिल्लो जन्मको कर्मको हिसाब-
किताब अथवा वर्तमान पुरुषार्थको कमजोरीको कारणले कुनै पनि व्यर्थ स्वभाव-संस्कारको वश हुनबाट
मुक्त बन। यदि कुनै पनि सेवाको, संगठनको, प्रकृतिको परिस्थितिले स्व-स्थितिलाई अथवा श्रेष्ठ स्थितिलाई
डगमग गर्छ भने त्यो पनि बन्धनमुक्त स्थिति होइन र यस्तो बन्धनबाट पनि मुक्त बन। पुरानो दुनियाँमा पुरानो
अन्तिम शरीरमा कुनै पनि प्रकारको व्याधिले आफ्नो श्रेष्ठ स्थितिलाई हलचलमा नल्याओस्- यसबाट पनि
मुक्त बन। व्याधि आउनु, यो भावी हो तर स्थिति हल्लिनु- यो बन्धनयुक्तको निशानी हो। स्वचिन्तन, ज्ञान
चिन्तन, शुभ चिन्तक बन्ने चिन्तन बदलिएर शरीरको व्याधिको चिन्तन चल्छ। त्यसबाट पनि मुक्त बन।
यसैलाई नै कर्मातीत स्थिति भनिन्छ।

कर्मयोगी बनेर कर्मको बन्धन देखि सदा न्यारा र सदा बाबाको प्यारा बन- यही कर्मातीत विदेही स्थिति
हो। कर्मातीतको अर्थ यो होइन- हामी कर्म देखि अतीत बन। कर्म देखि न्यारा होइन, कर्मको बन्धनमा
फँस्नबाट न्यारा बन। कुनै जति सुकै ठूलो कार्य होस् तर यस्तो लागोस् मानौं काम गरिरहेको छैन,
खेलिरहेको छु। चाहे कुनै पनि परिस्थिति आओस्, चाहे कुनै आत्मा हिसाब-किताब चुक्ता गर्नेवाला
सामना गर्न आओस्, चाहे शरीरको कर्मभोग सामना गर्न आओस् तर हदको कामना देखि मुक्त रहनु नै
विदेही स्थिति हो। जबसम्म यो देह छ, कर्मेन्द्रियको साथमा यस कर्मक्षेत्रमा पार्ट खेलिरहेका छौ, तबसम्म
कर्म विना सेकेन्ड पनि रहन सक्दैनौ तर कर्म गर्दै कर्मको बन्धन देखि पर रहनु नै कर्मातीत विदेही अवस्था
हो। त्यसैले कर्मेन्द्रियद्वारा कर्मको सम्बन्धमा आउनु छ, कर्मको बन्धनमा बाँधिनु छैन। कर्मको विनाशी
फलको इच्छाको वशीभूत हुनु छैन। कर्मातीत अर्थात् कर्मको वश हुने वाला होइन तर मालिक बनेर
अधिकारी बनेर कर्मेन्द्रियहरूको सम्बन्धमा आउनु छ, विनाशी कामनाबाट अलग भएर कर्मेन्द्रियद्वारा कर्म
गराउनु छ। आत्मा मालिकलाई कर्मले आफ्नो अधीन नगरोस्, अधिकारी बनेर कर्म गराइरहोस्।
गराउनेवाला बनेर कर्म गराउनु- यसलाई भनिन्छ कर्मको सम्बन्धमा आउनु। कर्मातीत आत्मा सम्बन्धमा
आउँछन्, बन्धनमा होइन।

२०७५ पौष १५ आइतबार ३०-१२-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज २-०४-८४ मधुबन
कर्मातीत अर्थात् देह, देहको सम्बन्ध, पदार्थ, लौकिक चाहे अलौकिक दुवै सम्बन्ध देखि, बन्धन देखि
अतीत अर्थात् अलग। भन्नमा सम्बन्ध शब्द त आउँछ जस्तै देहको सम्बन्ध, देहका सम्बन्धीहरू सँग
सम्बन्ध तर देहको अथवा सम्बन्धको यदि अधीनता छ भने सम्बन्ध पनि बन्धन बन्न पुग्छ। कर्मातीत
अवस्थामा कर्म सम्बन्ध र कर्म बन्धनको रहस्यलाई जानेको कारणले सदा हरेक कुरामा सहमत रहन्छौ।
कहिल्यै असहमत हुँदैनौ। उनीहरू आफ्नो पछिल्लो जन्मको हिसाब-किताबको बन्धनबाट पनि मुक्त
हुन्छन्। चाहे पछिल्लो कर्मको हिसाब-किताबको फल स्वरूप तनको रोग होस्, मनको संस्कारले अन्य
आत्माहरूको संस्कार सँग टक्कर पनि खान्छौ तापनि कर्मातीत आत्माले कर्मभोगको वशमा नआइ
मालिक बनेर चुक्ता गर्छन्। कर्मयोगी बनेर कर्मभोग चुक्ता गर्नु— यो हो कर्मातीत बन्ने निशानी। योगद्वारा
कर्मभोगलाई हाँसी-हाँसी भस्म गर्नु अर्थात् कर्मभोगलाई समाप्त गर्नु छ। कर्मयोगको स्थितिले कर्मभोगलाई
परिवर्तन गर्नु— यही कर्मातीत स्थिति हो। व्यर्थ संकल्प नै कर्मबन्धनको सूक्ष्म डोरी हो। कर्मातीत आत्माले
नराम्रोमा पनि राम्रो अनुभव गर्छ। उसले भन्छ— जे हुन्छ त्यो राम्रो हुन्छ। म पनि राम्रो, बाबा पनि राम्रो, ड्रामा
पनि राम्रो। यो संकल्पले बन्धनलाई काट्ने कैँचीको काम गर्छ। बन्धन कट्यो भने कर्मातीत हुन्छौ।

विदेही स्थितिको अनुभव गर्नको लागि इच्छा मात्रम अविद्या बन। यस्ता हदका इच्छा मुक्त आत्माहरू
सर्वको इच्छा पूर्ण गर्ने बाबा समान “कामधेनु” हुन्छन्। जसरी बाबाको सर्व भण्डार, सर्व खजानाहरू सदा
भरपुर छन्। अप्राप्तिको नाम निशान छैन, त्यसैगरी बाबा समान सदा र सर्व खजानाहरूले भरपुर बन। सृष्टि
चक्र भित्र पार्ट खेलदै अनेक दुःखको चक्कर देखि मुक्त रहनु— यही जीवनमुक्त स्थिति हो। यस्तो स्थितिको
अनुभव गर्नको लागि अधिकारी बनेर, मालिक बनेर सर्व कर्मेन्द्रियहरूबाट कर्म गराउनेवाला बन। कर्ममा
आऊ र फेरि कर्म पूरा भएपछि अलग बन— यही हो विदेही स्थितिको अभ्यास। अच्छा।

वरदानः— मेरोलाई तेरोमा परिवर्तन गरेर उड्ती कलाको अनुभव गर्ने डबल लाइट भव

यो विनाशी तन र धन, पुरानो मन मेरो होइन, बाबालाई दिइसकेँ। पहिलो संकल्प नै यो गन्थौ—
सबैथोक हजुरको.... यसमा बाबालाई फाइदा छैन, तिमीलाई फाइदा छ किनकि मेरो भन्नाले
फँस्छौ र तेरो भन्नाले न्यारा हुन्छौ। मेरो भन्नाले भारी बन्छौ र तेरो भन्नाले डबल लाइट,
निमित्त बन्छौ। जबसम्म कोही हल्का बन्दैन, उच्च स्थितिसम्म पुग्न सक्दैनौ। हल्का रहनेले नै
उड्ती कलाद्वारा आनन्दको अनुभूति गर्छन्। हल्का रहँदा नै आनन्द छ।

स्लोगनः— शक्तिशाली आत्मा ऊ नै हो, जसमाथि कुनै पनि व्यक्ति अथवा प्रकृतिले आफ्नो प्रभाव पार्न
सक्दैन।

नोटः— भोलि २०१८ डिसेम्बर ३१ एवं बाबा मिलनको दिन हो।